

Szamanka

biała sowa
księżycą głowa
szczekanie psa
nadchodzi mgła
stary las
kamieni czas
w tę noc przemówi szamanka
zaświatów kochanka
jej dusza jak westchnienie
zmienia wcielenie
w dłoniach świat obraca
rzekę zawraca
rozumie mowę wilka
na chwil kilka
biega bosa z wiatrem
zawsze stawia wartę
gdy pierwszy krzyk budzi dzień
gdy ktoś odchodzi w cień
jej sen jest podróżą
kości zawsze tu służą
mądrością wszechświata
gdy czegoś dotyka coś zaplata
szepciem zawiłym
nie obawiaj się miły
to tylko duchy przemówiły

- Izabela Monika Bill